

Infinitiv s „zu“

- K infinitivu, který je závislý na podstatném nebo přídavném jménu, se v němčině vždy připojuje částice „zu“.
- Stojí bezprostředně před infinitivem a píše se odděleně.
- U sloves s odlučitelnou předponou se vkládá mezi předponu a sloveso.

Příklad:

*Ich habe keine Lust, auf dem Lande **zu** leben.
Nemám chuť žít na venkově.*

*Es ist möglich, die Hose in der Kabine **anzu**probieren.
Je možné si vyzkoušet ty kalhoty v kabině.*

- Infinitiv závislý na slovesu stojí v němčině a) s částicí „zu“, nebo je b) prostý.

Příklad:

a) Jeder versucht, das Problem **zu** lösen.

b) Man hört die Vögel singen.

- Prostý infinitiv b) následuje po těchto slovesech:

- způsobová (dürfen, können ...)	Př. Peter darf nicht rauchen.
- bleiben, lassen, werden	Př. Ich lasse sie Bier trinken.
- smyslového vnímání (hören, sehen, fühlen)	Př. Ich sehe ihn kommen.
- pohybu (gehen, kommen)	Př. Wir gehen jetzt einkaufen.